

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 26. Benedictus III. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A. C. 855.

§. XXVI.

Benedictus III. Papa.

*Anast. in
Ben. III.*

Leone Papa fatis functo, Clerici Romani, Optimates populusque congregantur, & fuis ad Deum precibus, quo cognoscerent, quis eis Pastor a Cœlo destinaretur, una voce Benedictum Presbyterum eligunt. Is erat patria Romanus, a parente suo, nomine Petro, Sacris Litteris imbutus, postea Palatii Lateranensis alumnus, & Clericis adscriptus. Gregorius Papa IV. ipsum ordinavit Subdiaconum & Leo IV. Presbyterum, Tituli S. Callisti, quo populus turmatim accurrens nuncium attulit, quod Papa electus esset. Ipse tunc orationi vacans surrexit, cumque intellexisset, quid ageretur, rursus in genua provolutus obortis lacrimis dixit: *Obsecro, nolite me ab Ecclesia mea abstrahere!* tantum-

atque imperiosum Romæ dominabatur, Joannemque IX. Amatorem suum Bononiensibus primo, deinde Ravennatibus, postremo Romanis imposuit, Primariumque Sacerdotem creavit. Unde fabellam ortam crediderim, quæ temere vulgarit, hisce temporibus fuisse Sacerdotem Maximum feminam, quæ appellata sit *Joanna*. Ultimo Alexander conjecturas Cardinalis Bellarmini, Cardinalis Baronii, & Leonis Allatii affert.

muneris oneri ferendo non sum. Nihilominus invitum ad Palatium Lateranense Sæculum IX.
A.C. 855.

cantantes Hymnos & Cantica spiritualia deducunt, de more throno imponunt Pontificio, cunctis maximam lætitiã profitentibus. Decretum deinde Electionis conscriptum, cui Clerici & Optimates subscripserunt, atque ad Imperatores Lotharium & Ludovicum a duobus Legatis Nicolao Episcopo Anagninensi & Mercurio militum Magistro delatum.

Sed ecce, in itinere obvium habuerunt Arsenium Episcopum Eugubinum, *Sap. S. 15.*

qui ambos in partes traxit permovitque, ut fidem fallerent, & a Benedicto deficientes Anastasium Presbyterum, ante menses 18. in Romana Synodo depositum in Sedem S. Petri intruderent. Schisma XI.

quam igitur Ludovico Imperatori Decretum Electionis reddidissent, Romam reversi denunciant, propediem ad futuros Imperatoris Legatos, ejusque Litteras Benedicto tradunt. Post paucorum dierum intervallum Legati Hortam quadragesimo ab urbe lapide perveniunt, ubi ad Anastasii partes transeunt, Arsenio Episcopo auctore, qui cum Nicolao Episcopo & tribus Ducibus Mercurio, Gregorio & Christophoro obvium se venientibus intulerat. His duo alii Episcopi Radualdus Portuensis & Agatho Tuderinus juncti.

Hist. Eccles. Tom. XI.

Rr

Hac

Sæculum IX.

A. C. 855.

Hac re ad Benedictum perlata, Gregorium & Majonem Episcopos cum Epistolis ad Legatos Imperatoris misit, qui instigante Anastasio contra jus Gentium victi, & custodiæ traditi. Misit nihilominus Benedictus & alios Adrianum S. Sedis Secundicerium & Gregorium Ducem; sed altera die afferuntur mandata Imperatoris Legatorum ad universum Clerum, Senatum Populumque, quibus præcipiebant, ut sibi trans pontem Milvium obviam procederent. Obtemperarunt Romani, seque ad Ecclesiam S. Leucii Martyris contulerunt, ubi Legati habentes apud se Anastasium substiterant. Inde Romam versus iter dirigentes, Adrianum, Gratianum & Theodorum S. Sedis Ministros captivos secum ducentes, Civitatem Leoninam & Basilicam S. Petri intrant, ubi Anastasius Synodi imaginem, quam Leo Papa supra januam pingi jusserat, confregit & cremavit. Haud dubie imago fuerit illius Synodi, in qua Anastasius depositus.

Is tandem Romam & Palatium Lateranense ingressus in Throno Pontificum confidet, Benedicto vi per manus Romani Episcopi Balneoregiensis ex illo Solio dejecto. Eundem vestimentis Sacris, quibus indutus erat, spoliatum, multisque injuriis & verberibus affectum Joanni & Hadriano Presbyteris a Leone
Papa

Papa depositis custodiendum tradit. Ro-
mani vero tunc consternati inter clamo-
res & ejulatus jacebant, Episcopi Pres-
byterique pectora tundentes & perfusi
lacrymis ante Altaria in genua se demit-
tebant. Hæc in Sabbato agebantur.

In Dominica Episcopi, qui Romæ ver-
sabantur, cum Clericis & populo in Ec-
clesia Æmilianâ conveniunt, quo protin-
us etiam se conferunt Legati Cæsarei,
& impetu factò absidem, in qua psal-
lentes cum Clericis residebant Episcopi,
conscendunt, erectisque jaculis & gladiis
evaginati dicunt: *Cedite, & Anastasium*
Papam veneramini. Illi responde-
runt: *Nunquam in depositum & anathe-*
matizatum a S. Præsule, beataque Synodo,
consentimus: sed modis omnibus abjici-
mus & a Dei cætibus segregamus. Quo-
rum constantiam Franci admirantes in
cubiculum ipsius Basilicæ secedunt, ini-
turi consilium, ibique Episcopos Ostien-
sem & Albanensem ad se intrare coactos
primum blando sermone tentant, mox
autem pœnam capitis comminantur, fu-
riose ingeminantes: *Morte contumaciam*
luetis, nisi Anastasium consecratis. Rur-
sus Episcopi: malle se mortem pati &
artibus truncari, quam depositum eli-
gere, imo Imperatoris Legatos increpa-
re cœperunt, & auctoritate Scripturæ
ostendentes, quam iniqua esset eorum

R r a

postu-

Sæculum IX.
A. C. 855.

Anastasius
Antipapa.

Sæculum IX. postulatio. Tunc ergo Franci lingua
 A. C. 855. sua Teutonica pauca collocuti mitescere
 videbantur.

Die Martis mane Episcopi in magna Ecclesia Lateranensi congregantur cum Clericis & populo clamante: *Benedictum Beatissimum Papam volumus, ipsumque desideramus.* Hinc Legati Imperatoris tanta populi concordia perterriti cum viderent, operam se perdere, Episcopos & Clericorum præcipuos in quoddam cubiculum Palatii Patriarchalis convocant; ubi fervide disputatum. Sed tandem rationum quas Romani afferebant victi Franci dixerunt: *Accipite vestrum Electum, & in quam vultis Basilicam eum deducite. Nos protinus ex hac Domo Patriarchali Anastasium, quem depositum dicitis, ejiciemus. Tres dies jejunium cum orationibus celebremus, faciemus postea, quod Deus mentibus nostris indiderit.* Tunc Episcopi exclamare: *Expellatur ex nostra præsentia invasor & depositus Anastasius!* Et ille sine mora turpiter abire compellitur toto populo Deo gratias agente.

Quare Episcopi Benedictum ex Ecclesia, ubi adhucdum sub custodibus premebatur, liberatum ad Palatium Lateranense in Basilica Salvatoris alacres deducunt, & inde in equum, quo Leo Papa defunctus vehi adsueverat, elevantes eum,

eum, triumphantium more ad S. Mariam Majorem comitantur; ubi tribus diebus & tribus noctibus in jejunio & oratione transactis, omnes qui factionem Anastasii secuti fuerant, Divino compuncti nutu ad Benedictum conveniunt, & pedes ejus osculati dicunt: *Erravimus, sed tu, optime Pater, errantes oviculas collige.* Ille omnes extensis brachiis excipiens osculabatur & consolabatur ad se redeuntes. Legati quoque Imperatoris adfuerunt, & Summo Pontifici secreto collocuti reconciliati sunt. Ergo consentientibus omnibus Episcopi Benedictum in Palatium Lateranense Hymnos decantantes maxima populi multitudine comitante reducunt, & Solio Pontificali restitunt. Tandem die Dominica, prima Sept. anno 855. in Basilicam S. Petri perductus solemniter Imperator Ludovici Legatis populoque ingenti presentibus consecratur. Sedem Sacram tenuit annis duobus & dimidio.

Sæculum IX.
A. C. 855.

v. Papebr.
cenat.

§. XXVII.

Lotharii Imperatoris Obitus.

Inter hæc Lotharius Imperator ægro-
tans desperata corporis sanitate in
Monasterium Prumiense se recepit, ubi
mundo valedicens comam sibi abscindi
& habitum Monasticum dari voluit.
Regna quæ citra alpes possidebat, divisit

Ann. Bert.
& Fuld. 855.

Rr 3 in